

Euzubillahimineşşeytananirracim Bismillahirrahmanirrahim

Hakikat îğnesinden aşılan

Ayberk Efendi | Berlin 2008

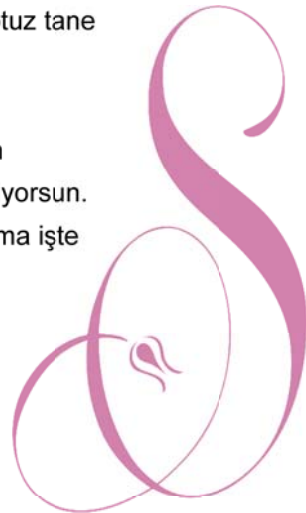
Bu bir sohbetir. Bir kaç söz söyleyelim ki, bu toplantı bir faydaya vücut olsun veyahut belki ekilen bir tohum olsun. Bakarsın filizlenir, yeşerir, dal budak salarda meyvesini verir. Belki burada söylenen sözleri kitaplarda okursunuz, belki de okumazsınız! Okuyanda var okumayanda, ama anlayan var mı? Anlasa bile uygulayan var mı? Uygulasa bile uygulatan var mı? Bu bir kabiliyet, anlayış, kavrayış, tatbikat meselesidir. Her insana mahsus da değildir.

Bir kimse okuduğunu anlıyorsa, anladığını uyguluyorsa ve uygulata biliyorsa bu kimse büyük kimsedir. Bu bir sanattır! Bu sanatı da herkes icra edemez. Okumakla insan belki okumuş adam olur da, kamil insan olamaz.

Kamil nedir? Olgun demektir. Yani kıvamında, tam kıvamını yakalamış adam manasında. Çok okumuş, çok bilmiş, çok alim olan, adam sıfatını alır, amma kamil insan sıfatını alamaz. Eğer bu kimse çok okuyorsa, çok okuduğunu anlatıyorsa ama dinlemesini bilmiyorsa bu adam okusa ne olur okumasa ne olur...!

Çünkü insan okumakla pek bir şey anlamaz. Okuyan çok insan var bu yeryüzünde de ne anladı acaba okuduklarından? Okuduklarından anladığını yaşayabildi mi, yaşatabildi mi? Okuyanla dinleyen arasında fark vardır?. Dinleyen okuyana benzemez, okuyan dinleyene benzemez. Arada çok büyük uçurumlar vardır. Onun için herkes bir işle uğraşılıyor. Herkes bir şeyle uğraşılıyor da kimi belki faydalı işlerle uğraşılıyor, kimi faydasız işlerle uğraşılıyor. Sen ne işle uğraşıyorsun, ona bakacaksın. Bize sordukları vakit, biz diyoruz; bu işle uğraşıyoruz. Bizim yaptığımız iş budur. Biz insanlara hizmet etmeye gayret ediyoruz, bizim işimiz budur, biz bu işle uğraşıyoruz. İş bulma kurumu haber ediyor, ben sana iş buldum. Yahu diyoruz, biz bu işlerle uğraşıyoruz. Yok, kabul etmiyor. Gideceksin falanca kimseye kölelik yapacaksın diyor. İyi yapacağız da, biz zaten bunu yapıyoruz. Yok, olmaz oradan para almıyorsunuz diyorlar. Yahu biz insanlara hizmet ediyoruz diyoruz. Diyor ki, burada hizmet edeceksin. Nitekim orada para almıyorsunuz. Onun için orayı boş verin, gelin buraya diyorlar. Hasılıkelam herkes bir yol tutmuş gidiyor da gittiği yolu bilmiyor. Nereye gidiyorsa artık..! Bilseler, belki çoğu insanlar gitmeyecek o yoldan. Herkese göre kendi yolu doğrudur da, yolu bulamıyordur. Madem senin yolun doğru, o halde neden yolda kaldın? “Benim depo boşaldı” diyor. “İstasyona girip doldursaydın ya deponu!” diyoruz. “Beğenmedim o istasyonu.” “Ben ana merkezden dolduracağım depoyu” diyor. İyide senin benzinin o ana kaynağa kadar gitmeye yetecek mi? Bil ki, ana kaynağa gidene kadar otuz tane benzın istasyonları var, oralarda depoyu doldurmazsan, asla hedefe ulaşamazsın.

Hekimin bile hekime ihtiyacı vardır! Doktor bile hasta olduğunda başka doktor çağırır. Hemen Profesöre gitmez. Demezler mi adama “Yahu, sen doktorsun hastalığının ne olduğunu da biliyorsun. Başkalarının hastalığını teşhis edebiliyorsun, kendininkini teşhis edemiyor musun?” Evet amma işte

mum dibini ışıltmaz. Doktor bile doktoru çağırarak zorundadır yoksa iyi olamaz. Sen kendin kendini tedavi edemezsin. Hiç kimse kendi kendini tedavi edemez. Edebilsede belki bir yere kadar edebilir. Sonunda yine bir Hekime ihtiyaç duyar. Başka bir tedavi edeni bulmak zorundadır. Bir yerden mutlaka bir yardım alacaktır ve soracaktır. Bir bilene danışacaktır. Her insan müslüman olarak doğar da, sonunda ya yahudi olur, ya hristiyan olur, ya müslüman kalır, ya dinsiz olur. Kökü müslümandır ama dal budak saldıktan sonra verdiği meyve ne olur bilmiyoruz? Bu bir hastalık gibidir. Hastalık baş gösterince, mikrobuna göre, durumuna göre aşı vururlar. Ağaçlarda tıpkı insanlar gibi aşı kabul eder.

Dağlarda yabani ağaçlar vardır da aşı vurursun. Aşı yaparsın o ağaca ki, tatlı yemişler vermeye başlar. Turunç ağacı vardır aşıları, portakal olur, aşıları greyfurt olur ama kökü turunçtur! Hangi tür aşığı kullanırsan ona göre o, bir meyve çeşidine dönüşür, tatlılaşır. Turunç meyvesini yoksa öyle yiyemezsin. Bazı kavunlar vardır da acıdır, ona aşı vururlar, tatlı hale gelir. O kavunu sen acı yersen ölürsün ama aşığı vurduğun zaman şekerleşir, tatlılaşır, yiyebilirden hayat verir. Biri acı, can alır. Biri tatlı, hayat verir. O yabani ağaçta yetişen yabani meyveler, acı olan tatsız tuzsuz olan aşığı vurduğun zaman, tatlı bir yemiş haline dönüşebiliyor. Madem bu aşı, o yabani ağaçta ki acı meyveleri tatlı hale getirebiliyor, o halde insanda aşı kabul eder. Bu durumda insanın da aşığı ihtiyacı vardır ki, hamlıktan olgunluğa erişsin. Binaenaleyh bu gibi meclisler, bu gibi sohbet yerleri aşı yerleridir, aşı Merkezleridir. Her türden İnsanı, her türlü kötülüğe karşı aşılayıp emniyete alır ve korur. Bizim hamlığımızı olgunluğa çevirir. Tabi aşığı yapan adam, doğru aşığı yapabiliyorsa ve orada dinleyen insanda aşığı kabul edebiliyorsa. Zira çoğu kimseler vardır aşıdan korkarlar ve kaçarlar. Burada da öyle insanlar var, aşıdan korkup kaçan. Çünkü bizim sözlerimiz onlara iğne gibi batar. “Yahu! Bizim iğne acıtmaz. Biz işin ehliyiz” diyoruz, “aman yok, istemez. sende kalsın” diyorlar.

“La havle vela kuvvete illa billahil aliyylazim. Sana faydası var” diyoruz. İstemem diye inat ediyorlar, işneyi görünce. Ama daha sonra da gelip derler ki, “Ya hoca efendi”, veyahutta “hacı efendi” neyse artık, “dardayız, batıyoruz, bitiyoruz, öldük, bittik, mahvolduk.” Bizde diyoruz ki, (aşığı dan kaçanlara) “Durun, bakalım. Daha bu işin sonu var. Cümbüş daha yeni başlayacak.”

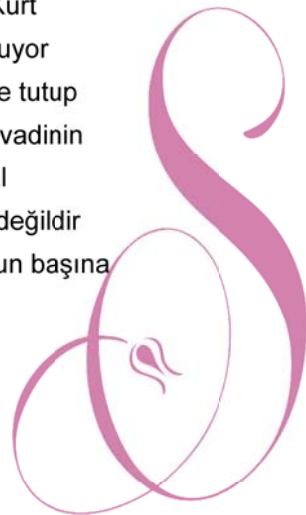
Hasılıkelam, insanlar aşı olmak zorundadırlar. İstisnasız, bütün insanlar seçmek zorundadırlar. Yoksa ya hastalığa yakalanacaklardır yada hastalıktan kurtulacaklardır. İkisinin ortası yok! Dikkat edin aşığı dan bahsediyoruz, beyin yıkamadan değil. Beyin yıkamakla aşı arasında fark vardır. Biz burada kimsenin beynini yıkamak için bulunmuyoruz. Biz insanlara sadece aşı yapmak için buradayız. Her türlü Parazite, Bite karşı. Ammavelakin aşı vuran kimsenin de aşı olması gerekiyor. Zira aşı olmamış bir kimse başkasına aşı yapamaz. Doğru yerden aşı olmuş bir kimseye, dünyanın bütün mikropları gelmiş olsa bile tesir edemez. Ona dünyanın bütün kara haber tellalcıları gelse, dünyanın en korkunç senaryolarını anlatsalar, tesiri ve etkisi olamaz. Çünkü onun bir ümidi vardır, onun bir garantisi vardır, emniyeti vardır. O'da yapılan aşığıdır. O aşığı yapanın da kim olduğunu bilmesidir. Çünkü aşığı kimin vurduğu önemlidir! Aşığı vuran kimsenin ne kadar emniyetli bir kimse olduğu bilinmek zorundadır. Eğer bir kimse aşı olduğu adamın kim olduğunu biliyorsa, onun işi garantidir, kalbi rahattır. “Dikkat!!! Bu sene korkunç bir Çin gripi geliyor” deseler, “gelsin, problem değil. Benim aşım sağlam. Bana dokunmaz”, diyebilmen lazım. Yine “aman, kaçın! Hind diyarından şu hastalık geliyor” deseler,

“gelsiiiiinn... hiç dert değil. Hoş gelsin sefa gelsin. Geleceği varsa göreceği de var”, diyebiliyor musun? Aşın sağlamsa dersin. Aşısı sağlam olmayanlar en ufak bir virüs ile sallanıp, yıkılır, yok olup gider. Sağlam yerlerden, emniyetli kimselerden, ehliyetli kimselerden aşı olmayanlar, onlar en ufak bir virüs ile yok olup giderler. Onun için sen kimden aşı olacağını ve ne aşısı olacağını bilmen lazım, ama mutlaka aşı olman gerek. Soracaksın, nerede aşı oldun? Falanca kimsede. Ne kadar garantisi var bu aşının? Üç ay, altı ay, beş sene, on sene? Bir tetanoz iğnesinin on sene ömrü var. Bu aşının kaç sene ömrü var? Bize ömürlük aşı lazım. Bakacaksın, insanlara soracaksın; nerede aşı oldun? Burada. Nerede oldun? Şurada. Ve o insanların haline bakacaksın gelen hastalıklara karşı dayanıklılıklarına bakacaksın. Ölçeceksin, biçeceksin. Sağlam buluyorsan bu adamları, “burası sağlam, burada sağlam aşı yapıyorlar” deyip oraya gideceksin. “Yahu o kimse iyi değildir aşığı kötü yapar” deselerde, “biz bakarız halimize. Sağlıklı duruyor muyuz durmuyor muyuz, sağlam duruyor muyuz durmuyor muyuz? Ona göre inanırız o adama!” “Her ne kadar kimse gelip bize aşı yapan adamı kötüleselerde; inanmayız, sarsılmayız, yıkılmayız! Bize resimde getirsel, görüntüde getirsel, ispatta getirsel biz önce kendimize bakarız, bu aşından bize ne zarar geldi, ne fayda geldi” diye. “Fayda geldiyse kulak asmayız o kimselere. İnsanın ağızı çuval değil ki büzesin.” Çünkü bu devirde her türlü üçkağıt mevcuttur. Montaj mevcuttur, bilgisayar teknikleri, oyunları mevcuttur. Başkasının kafasını, başkasının vücuduna oturtabilirler. Başkasının ses tonunu öbürünün ses tonuna uydurabilirler. Onun için bize öyle görüntüler, ispatlar, resimler lazım gelmez! Bize lazım olan bizim halimizdir. Bakarız halimize, ona göre de karar veririz. Çok görüyoruz biz böyle, Bush'un kafasını eşek vücudunun üzerine oturtmuşlar. “Bu da ne biçim varlık? Eşek mi, insan mı?” diyorlar. Bizim Bush oğlu Bush resmen eşek halinde. Her şeyi eşek, kafası Bush. Yani adamı ayırt edemiyorsun eşek mi, yoksa Bush mu? O kadar güzel montaj yapıyorlar.

Ama akıllı olan bilir ki bu adam Bush'tur öbürü de eşektir. Ve, işin içinde de eşeklik vardır. Bunu iyi anla! Yani sen neyin ne olduğunun bilincindeysen, sana kim ne anlatırsa anlatsın etkisi ve tesiri olmaz. Onun için aşı olmaktan kaçma. Her türlü hastalığa karşı aşılın, tek bir hastalığa, gribe veyahutta aids'e karşı değil! Bütün hastalıklara karşı aşı olmaya bak! Olmazsan sonra bir gün gelirsin: “Eyvah yandım, bittim, kül oldum gittim” dersin. Bizde deriz ki “dur bakalım! Daha işin başındasın. Asıl cümbüş işin sonunda. Bir hikaye anlatalım da bitirelim bu sohbeti.

Ormanın kralı Arslan bir kıtlık vakti, ormanın kralı olma hasebiyle, o orman halkını gözetmek ve korumak için “Ey benim halkım, ey orman Ayıları, orman Tilkileri, Kurtları. Falanca yerde bir yeşil vadi vardır. Sakın oraya gitmeyin. Orada avcılar tuzak kurarlar, kapan kurarlar, düşmeyin yoksa av olursunuz” diye uyarıda bulunur. “Görünüşte çok lezzetli Tavşanlar, Geyikler, otlar, bitkiler vardır belki amma, sakın aldanmayın. Aldanırsanız o yemlere siz yem olursunuz” diye uyarıda bulunur. Kurt içinden düşünür ve der ki “Yahu bu Arslan, Arslan payını kendine almak istediği için bizi uyutuyor galiba. Yeşillik alana bizi göndermiyor ki kendisi gitsin orada avlansın. Yani bizi kuraklık yerde tutup kendisi orada avlanmak istiyor” der, ve kralının ikazlarına uymaz oraya doğru yol alır. Tam o vadinin içine girip de en güzel otların olduğu yere vardığında bir çukurun içine düşüverir. “Eyvah! Kral haklıymış tuzağa yakalandık.” ve başlar orada ulumaya. Kurt ile Tilkinin arası zaten pek hoş değildir anlaşamazlar, ama kurnaz Tilki, aptal Kurt'un niyetini sezmiş ve takip etmiş. Ve nitekim Kurt'un başına

geleni gördüğünde yanına gider ve “ey Kurt” der “ne böyle feryad edip milleti rahatsız ediyorsun”. “Yahu” der Kurt, “sorma başıma gelenleri, baksana ne hale geldik.” Tilki der ki “ey Kurt, ormanın Kralı söylemedi mi gitme, etme, yapma diye. Ne dinlemezsin başındaki adamı? İşte böyle düşersin kuyuya, çukura.” Bunun üzerine Kurt: “Yahu ben ona güvenmedim kendine pay, hisse çıkaracak zannettim de şimdi ben pay oldum, hisse oldum. Şimdi, de bakalım başıma ne gelecek bundan sonra acaba benim” diye Tilkiye sorar. Kurnaz Tilki sinsi bir gülümsemeye “Bu daha bir şey değil! Dur hele, bekle bakalım. Asıl cümbüş bundan sonra kopacak” diye kahkahayı basar. “Yapma yahu” der Kurt, “eyvah, şimdi ne olacak, başıma ne gelecek?” diye feryad edince, Tilki: “Hele bir dinle şimdi. Sabah olunca, bu kaparı kuran adam gelecek. Bakacak. Seni görecek ve şuradaki sırlardan bir tane alacak, onun ucunu iyi bir sivriltecek. Ondan sonra o uzun sopayla kafana kafana vurup seni bir güzel sersemletecek, bayıltacak” der. “Sonra ne olacak bana?” diye büyük bir endişeyle sorar Kurt. “Çatlamada, anlatayım” der Tilki. “Sonra seni oradan çıkaracak ve belindeki keskin bıçakla senin ayaklarından delik açacak, bir güzel şişirecek. O şişirdiği derinin üzerine bir güzel yüzecek ve senin bütün derini postunu alacak. Sonra derisiz vücudunu da oradan alacak, uçuruma atacak. Ertesi günde vahşi hayvanlar geldiğinde, cascavlak sen gözünü açtığında seni görüp bayram edecekler. Bu kıtlık zamanda Allah rızıkımızı gönderdi diye saldırdıklarında, işte asıl cümbüş o zaman kopacak” der ve arkasına bakmadan oradan büyük bir keyifle uzaklaşır.

Binaenaleyh, bizler burada toplanan insanlara nasihat veriyoruz, anlatıyoruz, söylüyoruz, yemek veriyoruz, içecek veriyoruz. Fakat ne var ki: yerler, içerler, fakat dinlemezler! Bari, sen dinle ey talib! Gün gelip, ekonomi çöktüğünde, kıtlık olup, susuzluk baş gösterdiğinde, vakit tamam olup herşey bu hayvanda olduğu gibi, cascavlak ortaya çıktığında,

ARTIK CÜMBÜŞ BAŞLAMIŞTIR!

Sen tedbirini al, aşını ol, sözü dinle. İster cebine koy, ister kalbine koy. İstersen beynine yerleştir, istersen de bu söze kulak ver, belki bir gün lazım olur. Sen bilirsin.

Allah bizi doğru anlayanlardan eylesin. Fatiha

